

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično
gonjenje lica odgovornih za
teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava počinjena
na teritoriji bivše Jugoslavije
od 1991. godine

Predmet br. IT-05-87-A
Datum: 2. mart 2010.
Original: engleski

PRED ŽALBENIM VEĆEM

U sastavu: sudija Liu Daqun, predsedavajući
sudija Mehmet Güney
sudija Fausto Pocar
sudija Andréia Vaz
sudija Theodor Meron

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 2. marta 2010.

TUŽILAC

protiv

**NIKOLE ŠAINOVIĆA
DRAGOLJUBA OJDANIĆA
NEBOJŠE PAVKOVIĆA
VLADIMIRA LAZAREVIĆA
SRETENA LUKIĆA**

JAVNO

ODLUKA PO ZAHTEVU NEBOJŠE PAVKOVIĆA ZA ODGODU POSTUPKA

Tužilaštvo:

g. Peter Kremer, QC

Branioци:

g. Toma Fila i g. Vladimir Petrović za g. Nikolu Šainovića
g. Tomislav Višnjić i g. Peter Robinson za g. Dragoljuba Ojdanića
g. John Ackerman i g. Aleksandar Aleksić za g. Nebojšu Pavkovića
g. Mihajlo Bakrač i g. Đuro Čepić za g. Vladimira Lazarevića
g. Branko Lukić i g. Dragan Ivetić za g. Sretena Lukića

1. Žalbeno veće Međunarodnog suda za krivično gonjenje lica odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (u daljem tekstu: Žalbeno veće, odnosno Međunarodni sud) rešava po "Zahtevu generala Pavkovića za odgodu suđenja dok sekretar ne donese odluku", koji su branioci Nebojše Pavkovića (u daljem tekstu: Pavković) podneli 19. februara 2010. (dalje u tekstu: Zahtev). Tužilaštvo (u daljem tekstu: tužilaštvo) je istog dana dostavilo svoj odgovor.¹ Pavković nije podneo repliku.

2. Dana 26. februara 2010. Sekretarijat Međunarodnog suda (u daljem tekstu: Sekretarijat) je na poverljivoj osnovi dostavio "Podnesak Sekretarijata na osnovu pravila 33 (B) u vezi sa Zahtevom generala Pavkovića za odgodu postupka dok sekretar ne donese odluku" (u daljem tekstu: Podnesak Sekretarijata), u kom je potvrdio da rešava po zahtevu za dodatna sredstva primljenom od Pavkovićevih branilaca i ukazao na to da Žalbeno veće nije kompetentno da preispituje ovo pitanje u ovoj fazi postupka.² Pavković je istog dana dostavio Repliku u kojoj je objasnio da svojim Zahtevom ne traži od Žalbenog veća da odluči po zahtevu za dodatne sate koji rešava Sekretarijat, već da se on odnosi samo na rokove za dostavljanje podnesaka.³

I. PROCEDURALNI KONTEKST

3. Dana 26. februara 2009. Pretresno veće III (u daljem tekstu: Pretresno veće) osudilo je Pavkovića na osnovu člana 7(1) Statuta Međunarodnog suda (u daljem tekstu: Statut) za činjenje, putem učešća u udruženom zločinačkom poduhvatu, zločina deportacije, drugih nehumanih dela (prisilno premeštanje), ubistva i progona kao zločina protiv čovečnosti prema članu 5 Statuta i zločina ubistva kao kršenje zakona i običaja ratovanja prema članu 3 Statuta.⁴ Pretresno veće je osudilo Pavkovića na 22 godine zatvora.⁵

¹ Odgovor tužilaštva na Zahtev generala Pavkovića za odgodu postupka dok sekretar ne donese odluku, 19. februar 2010. (u daljem tekstu: Odgovor).

² Podnesak Sekretarijata, par. 17-28.

³ Replika generala Pavkovića na Podnesak Sekretarijata na osnovu pravila 33(B) u vezi sa Zahtevom generala Pavkovića za odgodu postupka dok sekretar ne donese odluku, 26 februar 2010. (u daljem tekstu: Replika na Podnesak Sekretarijata), par. 2, 8-9.

⁴ *Tužilac protiv Milana Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-T, Presuda, 26. februar 2009. (u daljem tekstu: Prvostepena presuda), Tom 3, par. 788, 790, 1210.

⁵ *Ibid.*, par. 1210.

4. Pavković je 27. maja 2009. podneo svoju najavu žalbe u kojoj je osporio Prvostepenu presudu po više osnova.⁶ Žalbena veće je zatim odobrilo dva Pavkovićeva zahteva za izmenu njegovih žalbenih osnova u skladu s pravilom 108 Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (u daljem tekstu: Pravilnik).⁷ Poslednja verzija Pavkovićevog izmenjenog žalbenog podneska dostavljena je 30. septembra 2009.⁸ Odgovor tužilaštva podnesen je 15. januara 2010.⁹ Pavković je svoju repliku na podnesak respondentu podneo 15. februara 2010.¹⁰

5. Žalbu na Prvostrepenu presudu podneli su i Nikola Šainović, Dragoljub Ojdanić, Vladimir Lazarević, Sreten Lukić i tužilaštvo.¹¹ Dostavljanje podnesaka u vezi sa svim žalbama u ovom predmetu je okončano.

6. Dana 12. februara 2010. Žalbena veće je delimično odobrilo Pavkovićev zahtev za prihvatanje dodatnih dokaza u žalbenom postupku¹² i prihvatilo 24 od 36 predloženih dokumenata kao poverljive dokazne predmete 4DA1 do 4DA24.¹³ S obzirom na to i na osnovu pravila 115 Pravilnika, Žalbena veće je podsetilo da Pavković može dostaviti dopunski podnesak o uticaju dodatnih dokaza u roku od 22 dana od donošenja Odluke od

---

⁶ Najava žalbe na Presudu od 26. februara 2009, 27. maj 2009.

⁷ Odluka po zahtevu Nebojše Pavkovića za izmenu Najave žalbe, 9. septembar 2009; Odluka po Drugom zahtevu Nebojše Pavkovića za izmenu Najave žalbe, 22. septembar 2009; Najava žalbe na Presudu od 26. februara 2009, 29. septembar 2009. (podnesena kao Dodatak A Izmenjene najave žalbe generala Pavkovića, 29. septembar 2009).

⁸ Izmenjeni žalbeni podnesak generala Pavkovića, 30. septembar 2009.

⁹ Odgovor tužilaštva na Izmenjeni žalbeni podnesak generala Pavkovića, 15. januar 2010. (poverljivo; javna redigovana verzija je podnesena 26. februara 2010, s poverljivim *corrigendumom* od 26. februara 2010. i javnim *corrigendumom* od 1. marta 2010).

¹⁰ Replika generala Pavkovića na Odgovor tužilaštva na Izmenjeni žalbeni podnesak, 15. februar 2010.

¹¹ Najava žalbe odbrane, 27. maj 2009 i Žalbeni podnesak odbrane, 23. septembar 2009. (podneli branioci Nikole Šainovića); Druga izmenjena najava žalbe generala Ojdanića, 16. oktobar 2009. (podneta kao Dodatak C Zahtevu generala Ojdanića za izmenu njegove Izmenjene najave žalbe od 29. jula 2009, 16. oktobar 2009) i Izmenjeni žalbeni podnesak generala Ojdanića, 11. decembar 2009. (podnet kao Dodatak B Zahtevu generala Ojdanića za podnošenje Izmenjenog žalbenog podneska, 11. decembar 2009); Najava žalbe odbrane Vladimira Lazarevića, 27. maj 2009. (poverljivo), Podnesak odbrane: Ukidanje poverljivog statusa Najave žalbe, 29. maj 2009, i Ponovno dostavljeni žalbeni podnesak generala Vladimira Lazarevića, 2. oktobar 2009. (poverljivo; javna redigovana verzija podnesena 20. oktobra 2009); Najava žalbe Sretena Lukića na Presudu i Zahtev za dozvolu prekoračenja broja stranica, 27. maj 2009. i Ponovno dostavljeni žalbeni podnesak odbrane, 7. oktobar 2009. (javno s poverljivim dodacima) (podneli branioci Sretena Lukića); Najava žalbe tužilaštva, 27. maj 2009, Žalbeni podnesak tužilaštva, 10. avgust 2009. (poverljivo; javna redigovana verzija je podnesena 21. avgusta 2009) i *Corrigenda* Žalbenog podneska tužilaštva od 24. avgusta 2009. i 15. januara 2010.

¹² Zahtev generala Pavkovića za prihvatanje dodatnih dokaza pred Žalbenim većem na osnovu pravila 115, s dodacima A, B, C i Zahtevom za prekoračenje ograničenja broja reči, 14. oktobar 2009. (poverljivo) (u daljem tekstu: Zahtev za prihvatanje dodatnih dokaza).

¹³ Odluka po zahtevu Nebojše Pavkovića za prihvatanje dodatnih dokaza, 12. februar 2010. (javna redigovana verzija) (u daljem tekstu: Odluka od 12. februara 2010), par. 60.

12. februara 2010. (odnosno, najkasnije 8. marta 2010) ako tužilaštvo ne zavede nikakav materijal u postupku pobijanja; ili ako materijal u postupku pobijanja bude zaveden, u roku od 15 dana od donošenja odluke Žalbenog veća o prihvatljivosti takvog materijala. Tužilaštvo zatim može dostaviti odgovor na dopunski podnesak u roku od 10 dana, a Pavković može da replicira u roku od četiri dana posle toga. Žalbeno veće je dalje naložilo da ograničenje broja reči za dopunski podnesak i odgovor bude 2.500 reči, a da replika bude ograničena na 1.000 reči.¹⁴

7. Dana 16. februara 2010. Žalbeno veće je delimično odobrilo "Zahtev Vlastimira Đorđevića za pristup transkriptima, dokaznim predmetima i dokumentima", podnesen 29. decembra 2009, i naložilo, između ostalog, da sve strane u ovom predmetu (i) u roku od 10 radnih dana od datuma ove odluke, za Žalbeno veće i Sekretarijat identifikuju "eventualne dokumente ili dokazne predmete koji sadrže materijal dostavljen na osnovu pravila 70 Pravilnika, odnosno da to učine u roku od 10 radnih dana od njegovog uvrštavanja u dokazni spis tokom daljeg postupka"; (ii) "da od davalaca materijala na osnovu pravila 70 traže odobrenje da taj materijal obelodane Đorđeviću u roku od 15 radnih dana od dana donošenja ove odluke, odnosno u roku od 15 radnih dana od njegovog uvrštavanja u dokazni spis na osnovu pravila 115 Pravilnika, tokom daljeg postupka"; i (iii) "da od Žalbenog veća, po potrebi, zatraže dodatne zaštitne mere ili redakcije u roku od 10 radnih dana od dana donošenja ove odluke odnosno, onde gde je to primereno, u roku od 10 radnih dana od uvrštavanja u spis dodatnih dokaza na osnovu pravila 115 Pravilnika tokom daljeg postupka."¹⁵ Do sada je samo tužilaštvo postupilo u skladu s ovim nalogom.¹⁶

II. DISKUSIJA

1. Argumenti strana u postupku

8. Pavković traži da "se suspenduju i odgode svi predstojeći rokovi za dostavljanje podnesaka koji se odnose na njegovu odbranu" dok Sekretarijat ne donese odluku po

---

¹⁴ *Ibid.* par. 61.

¹⁵ Odluka po zahtevu Vlastimira Đorđevića za pristup transkriptima, dokaznim predmetima i dokumentima, 16. februar 2010. (u daljem postupku: Odluka od 16. februara 2010), par. 22.

¹⁶ Obaveštenje tužilaštva o postupanju u skladu s odlukom kojom se odobrava Zahtev Vlastimira Đorđevića za pristup transkriptima, dokaznim predmetima i dokumentima, 19. februar 2010.

njegovom zahtevu da se njegovom timu odbrane dodele dodatni sati u skladu sa Sistemom pravne pomoći Međunarodnog suda.¹⁷ Upućujući konkretno na Odluku od 12. februara 2010, Pavković tvrdi da pred njegovim timom "nesumnjivo stoji znatan dodatni posao po ovom pitanju", a svi dodeljeni sati za koje je odobrena naknada za njihove usluge već su iskorišćeni.¹⁸ On tvrdi da "dodeljeno vreme koje je odobrio Sekretarijat nije dovoljno da se obavi sav posao potreban u ovom žalbenom postupku" i upućuje Žalbeno veće na njegovu korespondenciju sa Službom Međunarodnog suda za pravnu pomoć i pitanja pritvora (u daljem tekstu: OLAD), naglašavajući da njegovi zahtevi s tim u vezi još nisu odgovarajuće rešeni.¹⁹ Pavković ističe da je trenutna situacija neprihvatljiva za njegov tim odbrane i, ako im Sekretarijat ne dodeli dovoljno dodatnih sati, treba imenovati nove braniocima koji će nastaviti da zastupaju Pavkovića.²⁰

9. Tužilaštvo se protivi Pavkovićevom zahtevu za odgađanje rokova za dostavljanje podnesaka i ne zauzima stav o pitanju dodele dodatnih sati njegovom timu odbrane.²¹

2. Analiza

10. Na osnovu člana 24(C) Uputstva za dodelu branioca po službenoj dužnosti²² (u daljem tekstu: Uputstvo),

tokom žalbenog postupka, naknade dodeljenim braniocima i članovima timova odbrane isplaćivaće se na osnovu maksimalnog iznosa radnih sati po fiksnoj satnici koja je utvrđena u Dodatku I ovog Uputstva za rad koji je razuman i potreban za pripremu i izvođenje dokaza odbrane.

Broj maksimalnog broja sati zavisi pre svega od faze postupka i njegove složenosti.²³ Kod utvrđivanja ovog drugog, Sekretarijat generalno uzima u obzir niz faktora, uključujući: broj i prirodu žalbenih osnova; da li postoji protivžalba; da li žalba pokreće ikakva nova pravna pitanja; složenost pravnih i činjeničnih pitanja; broj dokumenata koje treba pregledati; i kaznu koju je izreklo Pretresno veće. U ovom trenutku postoje sledeći nivoi dodele sati: nivo 1 (težak) sa 1.050 sati za braniocima i 450 sati za pomoćno osoblje;

¹⁷ Zahtev, par. 1.

¹⁸ *Ibid.*, par. 2-4.

¹⁹ *Ibid.*, par. 7-9.

²⁰ *Ibid.*, par. 11.

²¹ Odgovor, par. 1.

²² IT/73/Rev.11, 11. jul 2006.

²³ Žalbeno veće konstatuje da Pavkovićeva izjava da se naknada u žalbenom postupku isplaćuje na osnovu satnice (Replika na Podnesak Sekretarijata, par. 5) stoga nije u potpunosti tačna, pošto važeći sistem podrazumeva isplatu ispravno obračunatih sati rada u okviru maksimalnog broja sati (v. Podnesak Sekretarijata, Dodatak VI).

nivo 2 (veoma težak) sa 1.400 sati za braniocima i 600 sati za pomoćno osoblje; i nivo 3 (krajnje težak) sa 2.100 sati za braniocima i 900 sati za pomoćno osoblje.²⁴ Osim toga, braniocima se isplaćuje naknada za sve sate provedene na žalbenim raspravama.

11. Dana 21. oktobra 2009. Pavkovićev žalbeni predmet je pomeren na nivo 2.²⁵ Prema shvatanju Žalbenog veća, Pavković može u bilo kojoj fazi žalbenog postupka da zatraži dodatne radne sate za koje će njegov tim odbrane dobiti naknadu ako sredstva dodeljena za gorenavedeni maksimalni broj radnih sati nisu dovoljna i ako su navedeni valjani razlozi koji potkrepljuju takav zahtev.²⁶

12. Međutim, Žalbeno veće potvrđuje da se ova odluka ne bavi pitanjem dodele dodatnih sati timu Pavkovićeve odbrane pošto je prvenstveno Sekretarijat odgovoran za odlučivanju o pitanjima koja se odnose na isplatu naknade braniocima.²⁷ Žalbeno veće, osim toga, podseća da

u slučajevima gde Uputstvo eksplicitno predviđa preispitivanje odluke sekretara Suda, Pretresno veće ne može da se meša u odluku sekretara Suda i da tada jedino može da odgodi suđenje dok se ta procedura ne završi. Tamo gde, međutim, Uputstvo eksplicitno ne predviđa preispitivanje odluke sekretara Suda, Pretresno veće je, na osnovu svoje statutorne obaveze da obezbedi pravičnost suđenja, ovlašćeno da preispita odluku sekretara Suda u svetlu njenog uticaja na pravičnost suđenja.²⁸

U ovom predmetu, kao što ističe i sâm Pavković, Sekretarijat još nije doneo konačnu odluku o osnovanosti njegovog zahteva za dodatne sate.²⁹ Prema tome, Žalbeno veće može da interveniše u ovoj stvari tek kada Sekretarijat donese odluku i kada se okonča postupak preispitivanja takve odluke na osnovu člana 31 Uputstva, te kada se uverilo da to pitanje utiče na pravičnost žalbenog postupka.

13. Shodno tome, jedino pitanje pred Žalbenim većem u ovoj fazi je da li bi Pavkovića trebalo osloboditi obaveze poštovanja važećih rokova određenih u Odlukama

²⁴ Žalbeno veće napominje da su u dosadašnjem radu Međunarodnog suda samo dva predmeta u žalbenom postupku ocenjena kao predmeti na "nivou 2", a nijedan nije okvalifikovan kao predmet na "nivou 3".

²⁵ Podnesak Sekretarijata, par. 11-12; Dodatak IV.

²⁶ *Ibid.*

²⁷ Npr., *Tužilac protiv Milana Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-99-37-AR73.2, Odluka po interlokutornoj žalbi na zahtev za dodatna sredstva, 13. novembar 2003. (u daljem tekstu: Odluka od 13. novembra 2003), par. 19.

²⁸ *Ibid.* (fusnote izostavljene).

²⁹ Zahtev, par. 8-9. Žalbeno veće dalje napominje da proceduralni kontekst naveden u Podnesku Sekretarijata, uključujući činjenicu da je Sekretarijat 10. februara 2010. odbio prvi zahtev za dodatne sate, koji su Pavkovićevi branioci podneli 2. februara 2010. kao nepotpun i da trenutno razmatra njegov drugi zahtev podnesen 17. februara 2010. (u daljem tekstu: Podnesak Sekretarijata, par. 8-16, 21, 23; Dodatak VI).

od 12. i 16. februara 2010, ili u bilo kojim budućim odlukama dok se ne reši pitanje dodele dodatnih sati njegovom timu odbrane. U sadašnjim okolnostima, Žalbeno veće se nije uverilo da je Pavković pokazao valjan razlog na osnovu koga bi bio oslobođen te obaveze, niti da je potrebna odgoda postupka kako bi se obezbedila njegova pravičnost.

14. U tom pogledu, Žalbeno veće ponavlja da se Pavkovićev branilac složio da ga zastupa potpuno svestan sistema isplate naknade imenovanim braniocima i da ga on obavezuje.³⁰ U dopisu upućenom tadašnjem vršiocu dužnosti šefa OLAD-a koji se nalazi u prilogu (u daljem tekstu: Dopis OLAD-u) Pavkovićev branilac tvrdi da objašnjenje "da je on prihvatio rad u žalbenom postupku potpuno svestan ograničenosti sredstava i toga da mu naknada ne može biti isplaćena za svaki odrađeni sat nije tačno". On tvrdi da zapravo "nikad nije bio zvanično imenovan u ovaj žalbeni postupak koji je samo nastavak prvostepenog suđenja".³¹ Žalbeno veće smatra da te tvrdnje nisu održive.³² Prema tome, Pavkovićev branilac je obavezan da nastavi da radi u najboljem interesu svog klijenta do prekida zastupanja (po okončanju postupka ili odobrenom povlačenju iz postupka).

15. Pored toga, Žalbeno veće napominje da je Pavković Zahtev za prihvatanje dodatnih dokaza podneo 14. oktobra 2009. i da je trebalo da bude svestan daljeg postupka u skladu s pravilom 115 Pravilnika, uključujući činjenicu da bi, u slučaju da njegov zahtev bude odobren, tužilaštvo moglo da iznese dokaze u postupku pobijanja, a da bi obe strane u postupku imale mogućnost da dostave dopunske podneske koji se odnose na navodni uticaj prihvaćenih dokaza. Pavkovićev branilac je trebalo da to uzme u obzir u vreme kada je uložio zahtev za sredstva kojima raspolaže i dogovarao potrebne pripreme. Žalbeno veće stoga nije u stanju da utvrdi zašto je Pavković čekao do februara 2010. da podnese zahtev za dodatne sate u vezi s radom njegovog tima odbrane na pomenutim

---

³⁰ Up. Odluka od 13. novembra 2003, par. 22, gde se upućuje na član 9(C) Profesionalnog kodeksa branilaca koji se pojavljuju pred Međunarodnim sudom, IT/125 Rev.1, 12. jul 2002. Žalbeno veće napominje da postojeća verzija rečenog dokumenta s izmenama i dopunama od 22. jula 2009. koji je objavljen 6. avgusta 2009, IT/125 Rev. 3 (u daljem tekstu: Profesionalni kodeks) sadrži istu odredbu.

³¹ Dopis OLAD-u. V. i Replika na Podnesak Sekretarijata, par. 3-5.

³² V. Podnesak Sekretarijata koji potkrepljuje postupak imenovanja Pavkovićevog branioca, uključujući žalbeni postupak i činjenicu da je bio izričito obavešten da "u slučaju da [Pavković] (ili tužilaštvo) žele da podnesu žalbu, složenost žalbene faze bi privremeno bila označena kao nivo 1 do dodatnih informacija g. Ackermanna i konsultacija sa Žalbenim većem" (par. 7). Nakon što je zastupao Pavkovića gotovo godinu dana u ovom žalbenom postupku na tom osnovu i s povećanim nivoom složenosti i primio puni iznos naknade za radne sate branioca i pomoćnog osoblja, Pavkovićev branilac ne može uverljivo da tvrdi da nije nikad bio imenovan da zastupa svog klijenata u žalbenom postupku potpuno svestan sistema za utvrđivanje naknada (par. 4-16; Dodatak I-IV). V. i Uputstvo, članovi 16(B) i 16(C).

dopunskim podnescima, a zatim podneo zahtev za odgodu postupka, nedelju dana nakon što je delimično odobren njegov Zahtev za prihvatanje dodatnih dokaza.

III. DISPOZITIV

16. Iz gorenpomenutih razloga, Žalbeno veće **ODBACUJE** Zahtev i **NALAŽE** Pavkoviću da ispoštuje važeće rokove navedene u odlukama od 12. i 16. februara 2010. ili eventualnim daljim odlukama koje bi mogle biti donesene pre nego što se reši njegov zahtev za dodatna sredstva.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je engleski tekst merodavan.

Dana 2. marta 2010.
U Hagu, Holandija

/potpis na originalu/
sudija Liu Daqun, predsedavajući

[pečat Međunarodnog suda]